

آثار فسخ در بیع اقساطی در حقوق ایران و کنوانسیون بیع بین المللی

آیه کاتبی^۱، آذین امرایی^۲

^۱ دانشجوی دکتری نفت و گاز دانشگاه تهران پردیس بین المللی کیش

^۲ دانشجوی دکتری نفت و گاز دانشگاه تهران پردیس بین المللی کیش

چکیده

یکی از مرسوم‌ترین شیوه‌های خرید و فروش به ویژه در میان تجار، انعقاد قرارداد به نحو اقساطی است، در قانون مدنی ایران تعریفی از بیع اقساطی نشده است. لذا در این پژوهش به بررسی و تعریف بیع اقساطی در حقوق داخلی و در کنوانسیون بیع می‌پردازیم. در بیع اقساطی چند مرحله و مقطع زمانی برای پرداخت ثمن و تسلیم مبیع معین شده است. کنوانسیون بیع بین‌المللی تعریف جامعی از بیع اقساطی نداشته است و صرفاً در ماده ۷۳ به آن اشاره نموده است. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته به این نتیجه رسیدیم که در حقوق ایران بیع اقساطی آثار بیع عادی را در برداشته است. با بررسی حقوق ایران و کنوانسیون بیع بین‌المللی به این نتیجه رسیدیم که در صورت فسخ، تعهدات نسبت به آینده زایل می‌گردد و رابطه قراردادی پایان می‌پذیرد. فسخ عقود در حقوق ایران اثر قهقراپی نداشته است و صرفاً تعهدات آتی را دربر می‌گیرد. در صورت فسخ، امکان مطالبه خسارت از سوی نقض کننده، رعایت شرایطی مقدور بوده و در زمان فسخ، عوضین در یک زمان و با هم مسترد می‌شود. این مقاله به بررسی تطبیقی و آثار فسخ بیع اقساطی در حقوق ایران و کنوانسیون بیع می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: فسخ، بیع اقساطی، انحلال، عوضین، منافع

مطالعات آینده پژوهی و سیاستگذاری

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۵۲-۳۲